Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41223
Copyright: Melk, Benediktinerstift

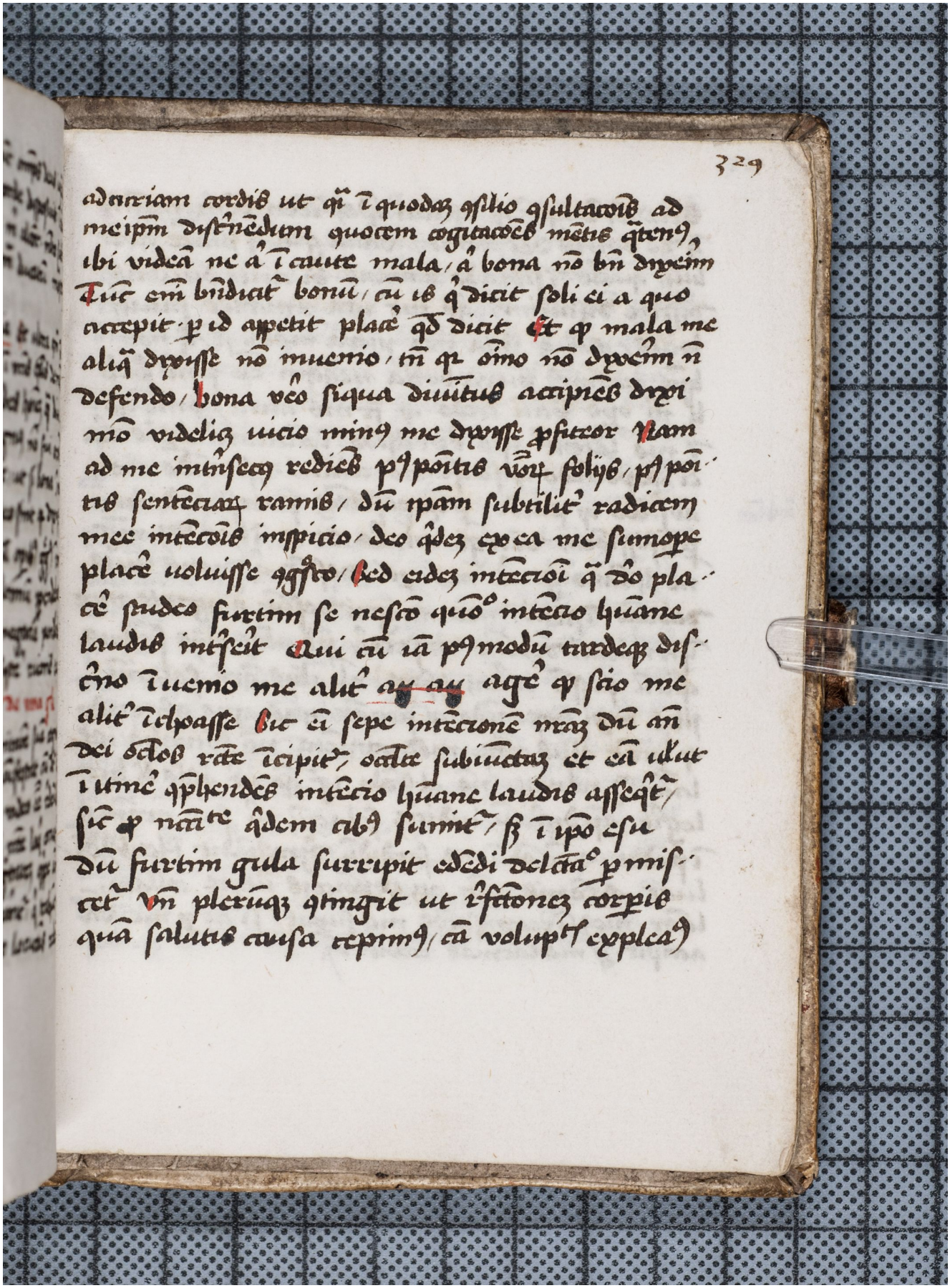

329

adaeriam cordis ut qui i quodam qsilio qsultacois ad
meipm discrnendum quoctem cogitacoes metis qtenus,
ibi videa ne a i caute mala, a bona no bn dijcim
Tuc enim bndicat bonu, cu is q dicit soli ci a quo
accepit. p id appetit placa qd dicit et q mala me
aliq dijcisse no inuenio, tm qr omo no dijcim n
defendo, bona veo siqua diuitus accipies dijci
no videliq uicio minus me dijcisse pfiteor. Nam
ad me intrinsecus redies psponis vox solus, psponis
sentecias ramis, du ipam subtilit radicem
mee intecois inspicio, deo adez ego ca me sumope
placa uoluisse qgsco, sed eadez intecoi q do pla-
ce studeo furtim se nesco quo intecto huiusmodi
laudis insinuat. Qui cu ia psmodu turdeq dis-
cno i uemo me alit ~~ay ay~~ agere q scio me
alit i ipo esse. Sic cu sepe intecione mag du an
dei oculos rate iciptur, oculis subiunctus et ca ut
i utinam applendes intecio huiusmodi laudis assequ,
sic q nctte adem alus sumit, ss i ipo esu
du furtim gula surripit edendi delectatio p mis-
cet. Vn plerugq stimgit ut refectones corpis
qua salutis causa reprimus, ca voluptas explcaus